

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy praktyka sądu krajowego rozpatrującego spór, którego przedmiotem jest roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej oferentowi niezgodnie z prawem wykluczonemu z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, stosownie do której odmawia się przyznania odszkodowania z tytułu utraconej szansy (loss of opportunity), jest zgodna z art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 2 ust. 6 i 7 dyrektywy 2007/66/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych?

- 2) Czy praktyka sądu krajowego rozpatrującego spór, którego przedmiotem jest roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej oferentowi niezgodnie z prawem wykluczonemu z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, stosownie do której częścią roszczenia odszkodowawczego nie jest roszczenie z tytułu utraconych korzyści spowodowanych udaremnieniem możliwości udziału w zamówieniu publicznym, jest zgodna z art. 2 ust. 1 lit. c) w związku z art. 2 ust. 6 i 7 dyrektywy 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 335, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud (Republika Czeska) w dniu 26 sierpnia 2022 r. – Inkreal s. r. o./Dúha reality s. r. o.

(Sprawa C-566/22)

(2022/C 432/14)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Inkreal s. r. o.

Strona pozwana: Dúha reality s. r. o.

Pytanie prejudycjalne

Czy z perspektywy istnienia elementu zagranicznego, który jest niezbędnym warunkiem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, zastosowanie tego rozporządzenia może znajdować podstawę w tym tylko, że dwie strony z siedzibą w tym samym państwie członkowskim uzgodnią właściwość sądu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.